

Núm. de Protocol: AD-010-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 2 4

PARTS:

Apel.lant: APAPMA

Representant: Sra. E.C.C.
Advocat: Sr. A.L.M.

Apel.lada: Hble. Comú d'Encamp

Representant: Sra. C.S.M.
Advocat: Sr. J.B.C.

Apel.lada: T.P.D.A.

Representant: Sr. M.T.
Advocat: Sr. J.P.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de juny de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-010-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Batllia d'Andorra, en la sentència núm. 95-94, de 5 de desembre de 1995, va desestimar la demanda formulada per l'Associació per a la Protecció dels Animals, Plantes i Medi Ambient (APAPMA) i va declarar que el Projecte de prolongació de la carretera secundària dels Cortals d'Encamp *** és ajustat al dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- Contra aquesta sentència, APAPMA va interposar recurs d'apel·lació registrat a la Secretaria d'aquesta Sala el 2 de febrer de 1996, demanant la revocació de la sentència i la nul·litat tant del projecte com de tots els actes posteriors.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent es va donar trasllat de l'escrit abans esmentat a la representació del Comú d'Encamp, que va demanar la plena confirmació de la sentència en un escrit presentat el 26 de febrer de 1996, i també a la de l'empresa codemandada T.P.D.A., que no el va contestar.

4.- Es va assenyalar dia per l'acte de la vista oral, que tingué lloc el 19 d'abril de 1996, en el qual les parts van manifestar allò que van considerar més adient per a la defensa dels seus interessos, i en el mateix acte de la vista es va demanar a APAPMA que presentés, en el termini de dos dies, una còpia dels seus estatuts.

5.- Rebuda l'esmentada documentació, la Sala va concedir a les parts un termini comú de deu dies per què manifestessin allò que consideressin més adient en relació a la possible manca de legitimació de la part apel·lant, i un cop rebuts els corresponents escrits, el 22 de maig de 1996, han quedat les actuacions per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de

la Llei Qualificada de la Justícia i en el 56 i següents de la llei processal d'aquesta jurisdicció.

Segon.- El Comú d'Encamp va posar en dubte, ja en la primera instància, la legitimació de l'Associació per a la Protecció dels Animals, Plantes i Medi Ambient (APAPMA) per impugnar davant la jurisdicció administrativa el Projecte de prolongació de la carretera secundària dels Cortals d'Encamp núm. ***, legitimació que li fou reconeguda en la sentència que és objecte d'aquesta apel·lació, i que, després de la diligència per a decidir millor acordada per la Sala i de l'informe complementari que ha estat demanat a les parts litigants s'erigeix en qüestió prioritària de la segona instància.

APAPMA considera que el Projecte i per tant els actes d'execució material que se'n deriven, constitueixen una agressió a la natura, i la seva condició d'associació que vetlla per la protecció dels animals, les plantes i el medi ambient li dóna legitimació activa en aquest procés.

Tercer.- La legitimació és l'específica situació jurídica material en què es troba un subjecte, o una pluralitat de subjectes, en relació a allò que constitueix l'objecte litigiós d'un procés determinat. La definició dels supòsits de legitimació processal correspon exclusivament a les lleis, mai a les disposicions estatutàries de les entitats associatives, ja siguin públiques o privades. Per tant, no és APAPMA qui pot establir, en els seus estatuts, si gaudeix o no de legitimació per impugnar jurídicament determinats actes de l'Administració ja que la resposta es fruit de la interpretació de les normes processals.

L'article 23 de la Llei jurisdiccional reconeix la legitimació davant aquesta jurisdicció a "qualsevulla persona física o jurídica, pública o privada, que tinguin un interès, dret, expectativa de dret, etc. vinculats amb els actes sotmesos a la jurisdicció administrativa". El Tribunal Administratiu i Fiscal, en la seva sentència d'1 d'octubre de 1993, ja va tenir ocasió de pronunciar-se sobre l'abast de la legitimació que reconeix aquest precepte, dient que "no confereix una acció popular per demandar legítimament davant d'aquesta jurisdicció contra els actes de naturalesa administrativa a què es refereix l'article 1 apartat b)" de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

Quart.- Des del punt de vista doctrinal, convé recordar que d'entre les diverses categories d'interès que es poden al·legar com a títol de legitimació, el de gaudir, per la ciutadania, d'un medi ambient adequat, que té un reconeixement explícit en l'article 31 de la Constitució, forma part dels que doctrinalment es coneixen com "interessos difusos", que son els que corresponen per igual a tots els ciutadans -però que no tenen la categoria de públics- i la defensa processal dels quals per part de les Associacions que tenen per finalitat la seva protecció només és possible quan una llei processal ho admet.

Diferent d'aquest supòsit de legitimació és el de l'"acció popular", que és la que es reconeix a tots els ciutadans en general, sense exigir-los la titularitat d'un interès i que tècnicament es configura com una acció dirigida exclusivament a la defensa de la legalitat. A aquest tipus de legitimació, que el legislador pot preveure per tal que puguin ser defensats davant els tribunals per qualsevol ciutadà els interessos que tenen una repercussió més directa en l'esfera vital de la col·lectivitat -i que per això es configuren com a públics- es refereix l'article 86.4 de la Constitució quan diu que "La defensa jurisdiccional dels interessos generals pot efectuar-se mitjançant l'acció popular en els supòsits regulats per les lleis processals". En aquest cas, cap llei processal estableix l'acció popular per a la defensa dels interessos que APAPMA al·lega com a justificació del seu dret a intervenir en el procés, és a dir, per a la defensa del medi ambient, la flora i la fauna.

Cinquè.- Dèiem anteriorment que són les lleis processals, en el marc legal i doctrinal exposat, les que de manera exclusiva defineixen la legitimació en els processos judicials, la qual cosa no correspon, per tant, a les Associacions privades, que només poden fixar les seves finalitats però no tenen atribucions per autodefinir els títols de legitimació processal.

Els estatuts d'APAPMA, que es va constituir el 8 d'agost de 1990, estableixen, com a finalitats de l'Associació -article 2 g)- "Denunciar qui no compleixi la legislació protectora d'animals, plantes i medi ambient davant les autoritats corresponents, i exercir les accions jurídiques que siguin necessàries". Si es reprèn el contingut de l'article 23 de la llei jurisdiccional i es relaciona amb els estatuts citats es fàcil comprovar que no hi ha una clara "vinculació" entre l'interès que APAPMA pot defensar estatutàriament i l'acte recorregut, que és un projecte de carretera secundària.

Tot i que el concepte d'"interès" a l'hora de jutjar si concorre o no el pressupòsit processal de la legitimació no ha de ser interpretat de manera restrictiva, cal no oblidar que la legitimació activa no es pot confondre amb el mer "interès de legalitat" que és el que sorgeix dels estatuts d'APAPMA, i que, com hem exposat només legitima per a l'exercici de l'acció contenciosa-administrativa en aquells sectors de l'actuació administrativa en què per llei està reconeguda l'acció pública, la qual cosa no ocorre en aquest cas.

Per tot el que s'ha exposat, cal revocar la sentència de la Batllia, declarant la falta de legitimació d'APAPMA per a interposar el recurs contenciós administratiu contra els actes recorreguts, sense que es puguin analitzar, per tant, els arguments dirigits a impugnar-ne la validesa.

Sisè.- No apreciem circumstàncies determinants d'una especial imposició de les costes ocasionades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix revocar la sentència recorreguda per falta de legitimació activa de l'Associació per a la Protecció dels Animals, Plantes i Medi Ambient (APAPMA) per interposar el recurs contenciós administratiu contra el Projecte de prolongació de la carretera secundària dels Cortals d'Encamp núm. ***, aprovat pel Comú d'Encamp, i en conseqüència declarar la inadmissió del recurs contenciós administratiu. No fem imposició de les costes causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré